Abstrakt

Práce se zabývá tématem sociální komunikace mládeže. Základní formální uspořádání práce je vedeno od teoretického ukotvení v tématu k praktickým poznatkům z oblasti sociální komunikace mládeže. Prostor je zde věnován vymezení pojmu sociální komunikace, porovnání jejího vztahu s interakcí a jednáním, dále pak jejímu rámci (komunikačnímu aktu, aktérům, komunikačním kanálům – prostředkům komunikace, funkcím a účelu komunikace). Pro orientaci pojednává o sociální komunikaci mládeže v socializačním prostředí rodiny, školy a přátel. Věnuje se také volnému času mládeže a jeho využití. Následuje část obsahující výsledky vlastního empirického šetření a porovnání s dosavadními výzkumy. Tato část je věnována vlastní realizované případové studii sociální komunikace mládeže ve vybraném regionu Kolínska. Zjišťuje to, jaké používají komunikační prostředky, zda preferují možnosti osobní komunikace či využití moderních komunikačních prostředků, jaká jsou jejich komunikační témata s kamarády a jaká s rodiči a jaký je účel jejich komunikace s jednotlivými typy komunikátorů (rodiče/kamarádi). Také se zaměřuje na používání doprovodných komunikačních jevů (emotikony, akronymy, neverbální setkávací rituály). Pozornost je věnována také tomu, zda se odpovědi na jednotlivé okruhy mění v rámci rozlišení města a venkova.